

[Rasmussen Flemløse.]

Nødvendigheden af en til Bunds gaaende Reform af hele vor Skattelovgivning. Vi stillede i Samlingen 1935—36 positivt Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af herhenhørende Spørgsmaal, men Regeringen og dens Partier fejdede Forslaget af Bordet, det havde paa det Tidspunkt ingen Interesse. Jeg maa udtale en Beklagelse af, at den høje Regering indtil nu synes at have savnet Initiativ paa dette Omraade, thi hverken den her foreslaaede Revision af Reglerne for den personlige Kommuneskat eller Udligningsforslagene, som de foreligger, vil efter vor Opfattelse bringe Orden eller Rimelighed i Skatteforholdene her i Landet, jeg fristes til at sige tværtimod. En Forflygtigelse af det stedlige økonomiske Ansvar vil efter vor Opfattelse blive Følgen.

Med de to sidstnævnte Forslag, Udligningsforslagene, overstiger, i Landkommunerne i hvert Tilfælde, Formerne for den direkte Beskatning den første Snæs. Der paalignes af Indkomstkatter til Staten: Ordinær Indkomstkatt efter Statsskatte-loven af 1922, overordentlig Indkomstkatt paa Indkomster over 10 000 Kr., Tillæg til Indkomstkatten til Dækning af visse Udgifter i Henhold til Love vedtaget i sidste Samling, nemlig Rentetab ved Gælds-sanerung, Uddeling af Flæsk og Oksekød og Kornfondens Underskud; yderligere Indkomstkatt til Dækning af Statstilskuddet til de danske Amtskommuner efter Ejendoms-katteloven af 1933. Fremdeles er der aabnet Mulighed for Opkrævning af en personlig Skat til Amtskommunen, og ende-lig for det sjette svares der personlig Skat til Kommunen efter Skatteloven af 1924. Ordinære og ekstraordinære Indkomstkatter i det løbende Aar i et Antal af 6! Formueskat svares kun i Henhold til Statsskatte-loven af 1922. Af Skatter paa fast Ejendom har vi: Tiendeafløsning efter 1903-Loven, Stats-grundskyld efter Loven af 1922, Grundstigningsskyld efter Grundskyldsloven af 1933, amtskommunal Grundskyld og sogne-kommunal Grundskyld. Der svares dernæst Ejendomsskyld til Staten, amtskom-munal Ejendomsskyld og sognekommunal Grundskyld. Af Kirkeskatter har vi 2: Statskirkeskat og Sognekirkeskat. Et Antal af Skatteformer for indeværende Aars Ved-kommende, der i hvert Fald løber op til 17! Hertil kommer de Skatteformer, som betin-ges af den højtærede Indenrigsministers Udligningsforslag, nemlig fælleskommunal Indkomstkatt, fælleskommunal Formueskat,

fælleskommunal Grundskyld og fælleskom-munal Ejendomsskyld.

En uheldet Betragtning af Forholdene, som de er, baade i Henseende til Administra-tionen af denne brogede Samling af Love og i Henseende til de Virkninger, navnlig i de senere Aar, dette store Kobbelt af Love har medført, vil give mig Ret i, at det ikke er Forslag om flere nye Skatteformer med dertil hørende øget Administrations-apparat, der tiltrænges.

Efter vor Opfattelse er megen kostbar Tid gaaet tabt. Regeringen har, som jeg før sagde, et ganske overordentlig tungt Ansvar rent sagligt set som Følge af sin Mangel paa Initiativ paa dette Omraade. Det maa selvsagt være Regeringens Pligt — det er ogsaa fremholdt af Statsministeren i Trontalen, som jeg nævnte før — at tilrettelægge Rammerne for denne Lovgivning paa en saadan Maade, at den Del af de offentlige Byrder, som der her er Tale om, fordeles paa en rimelig Maade Borgerne imellem. Jeg tror imidlertid ikke paa, at en til Bunds gaaende Skatterreform alene kan løse Spørgsmaalet. Det vil i stedse større Udstrækning vise sig bydende nødvendigt for Udviklingen af en sund offentlig Økonomi at ændre ogsaa anden bestaaende Lov-givning, saa at Staten økonomisk tager Konsekvensen af sine Dispositioner, Kom-munerne Konsekvensen af deres.

Til selve Lovforslaget skal jeg kun gøre ganske enkelte Bemærkninger. Det har jo været underkastet en indgaaende Behand-ling i Folketinget, og jeg finder derfor ikke, der er Anledning til — deri er jeg enig med Ministeren og det ærede 9de Medlem for Iste Kreds (V. Buhl) — at gentage disse i Enkeltheder gaaende Bemærkninger om selve Lovforslaget. Jeg ønsker dog at understrege, at vi ikke kan tiltræde Ud-formningen af § 9, 2det Stykke, sidste Punktum, hvorefter der gives Ministeren en ret vidtgaende Beføjelse til at tillade Forhøjelser af Børnefradragene ud over 300 Kr. Ligeledes maa vi tage Forbehold over for den i samme Paragraf fastsatte Forhøjelsesprocent, henholdsvis indtil 40 og 50. Vi er af den Opfattelse, at den nu-gældende Progression i den kommunale Beskatning, rigtigt anvendt, vil være til-strækkelig.

Siden Forslaget sidst laa paa Lands-tingets Bord, er der foretaget ikke uvæsent-lige Ændringer i Reglerne om Erhvervs-beskatningen, tilsigtende at inddrage flere Grupper af Skatteydere herunder og at stille Erhvervskommunen gunstigere ved